

Sygn. akt I C 2328/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Woli w Warszawie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Borowska

Protokolant: Anna Matczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 listopada 2015 r. w Warszawie.

sprawy z powództwa K. W.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda K. W. kwotę 10.800,00 zł (dziesięć tysięcy osiemset złotych 00/100 groszy) wraz z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 23 maja 2013 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda K. W. kwotę 540,00 złotych (pięćset czterdzieści złotych 00/100 groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Monika Borowska

Sygn. akt I C 2328/15

UZASADNIENIE

Pozwem wywiezionym w dniu 12 grudnia 2014 r. (data stempla pocztowego) K. W. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 10.800,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 23 maja 2014 r. do dnia zapłaty. Nadto, strona powodowa wniosła o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2.400,00 zł oraz 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w maju 2012 r. nabyła 108 obligacje serii B1 o nominalnej wartości 100,00 zł każda obligacja, które zostały wyemitowane przez pozwaną spółkę. Obligacje zostały przydzielone powodowi w dniu 22 maja 2012 r. Wykup obligacji miał nastąpić w dniu 23 maja 2013 r. według wartości nominalnej, co jednak nie nastąpiło. W dniu 30 maja 2014 r. komisja Nadzoru Finansowego wydała decyzję o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej przez (...) S.A. w upadłości układowej w K. i decyzją z dnia 03 czerwca 2014 r. nakazała przeniesienie aktywów podmiotu do (...) w tym przedmiotowych obligacji. Po podpisaniu umowy depozytowej w październiku 2014 r. pomiędzy emitentem a (...) S.A. z siedzibą w K. obligacje powoda znajdują się w depozycie z blokadą ustanowioną do dnia 31 grudnia 2015 r. przez co powód nie może zrealizować swoich praw.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie I Nc 10824/14 Referendarz sądowy tutejszego Sądu uwzględnił żądanie powoda w całości (k. 26).

W dniu 28 maja 2015 r. pozwany skutecznie wywiódł sprzeciw. W uzasadnieniu wskazał, że nie kwestionuje roszczenia powoda co do zasady jak i co do wysokości. Wniósł jedynie o rozłożenie zasądzzonego roszczenia na cztery równe raty,

każda po 2.700,00 zł z uwagi na jego trudną kondycję finansową spowodowaną spadkiem wartości kursu akcji (k. 30-32).

Pismem z dnia 09 września 2015 r. powód wniósł o odrzucenie wniesionego przez pozwanego sprzeciwu, z uwagi na niedochowanie przez pozwanego ustawowego terminu do jego złożenia i konsekwentnie utrzymanie w mocy nakazu zapłaty z dnia 30 kwietnia 2015 r. wydanego w sprawie I Nc 10824/14. W uzasadnieniu podkreślił, że pozwany posiada realne możliwości finansowe uregulowania zadłużenia, albowiem ze sprawozdania finansowego pozwanej spółki wynika, że w 2015 r. posiada on aktywa na łączną wartość 43.773,00 zł (k. 58 -59).

Strony pottrzymały swoje stanowiska w toku sprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód K. W. zawarł z (...) spółka akcyjna w K. umowę o zarządzaniu pakietem papierów wartościowych zdeponowanych na rachunku papierów wartościowych i rachunku pieniężnym prowadzonym przez przedmiotowe biuro maklerskie w zakresie nabytego przez niego pakietu obligacji. W maju 2012 r. nabył 108 obligacji serii (...) B1, o numerach od (...) do (...), o wartości nominalnej 100,00 zł każda obligacja, wyemitowane przez pozwaną (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W.. Zapisy na wykup obligacji prowadził (...) S.A. z siedzibą w K..

Dowód: okoliczność bezsporna a nadto potwierdzenie zapisów ewidencji nr (...) S.A. z siedzibą w K. k. 5, zaświadczenie depozytowe nr (...) z dnia 19 listopada 2014 r. k. 13, deklaracja nabycia obligacji serii B1 zamiennych na akcje serii (...) S.A. przez osobę fizyczną wstawione przez (...) Banku (...) – k. 6.

Obligacje zostały przydzielone powodowi w dniu 22 maja 2012 r. Zgodnie z warunkami emisji, wykup powyższych obligacji miał nastąpić w dniu 22 maja 2013 r. poprzez wypłatę obligatariuszom kwoty w wysokości równej wartości nominalnej obligacji, o ile obligatariusz nie skorzysta z prawa do zamiany obligacji na akcje emitenta.

Dowód: Uchwała (...) Zarządu (...) S.A. z dnia 22 maja 2012 r. wraz z załącznikiem k. 7-9, uchwały nr 5 i 6 z dnia 26 października 2011 r. wraz z załącznikiem 10-11.

Pismem z dnia 26 listopada 2014 r. powód wezwał pozwanego do uiszczenia kwoty 10.800,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 23 maja 2013 r. do dnia zapłaty w nieprzekraczalnym terminie 7 dni od daty otrzymania pisma. Pismo to odebrała osoba upoważniona przez pozwanego w dniu 1 grudnia 2014 r.

Dowód: potwierdzenie nadania k. 11a, ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 12, zpo k. 11b.

Do dnia wniesienia pozwu pozwana spółka nie dokonała wykupu przedmiotowych obligacji.

Dowód: okoliczność bezsporna.

Ze sprawozdania śródrocznego jednostkowego sprawozdania z sytuacji finansowej (...) S.A. z siedzibą w W. wynika, że posiadała następujące aktywa obrotowe: 56.166,00 zł za 2013 r., 67.747,00 zł za okres do 31.03.2014 r., 30.743,00 zł za okres do 31.12.2014 r. oraz 31.315,00 zł za pierwszy kwartał 2015 r. Z kolei aktywa trwałe obrotowe kształtowały się na następujących poziomach: 87.266,00 zł za 2013 r., 85.172,00 zł za okres do 31.03.2014 r., 43.267,00 zł za okres do 31.12.2014 r. oraz 43.773,00 zł za pierwszy kwartał 2015 r.

Dowód: sprawozdanie k. 59.

Powyższe ustalenia faktyczne stanowiące podstawę wydanego rozstrzygnięcia Sąd poczynił w oparciu o dowody z przedłożonych przez strony dokumentów. Dokumenty te zostały sporządzone przez uprawnione osoby, w stosownej formie, zaś żadna ze stron nie zakwestionowała ich wiarygodności.

Dalej wskazać należy, że w toku postępowania niespornym było, że powód jest wierzycielem pozwanej spółki z tytułu posiadania 108 obligacji serii B1 o numerach od (...) do (...), których łączna wartość nominalna i wartość wykupu

wynosi 10.800,00 zł. Co istotne, okoliczności te zostały przyznane przez stronę pozwaną. Natomiast w rozstrzygnięciu Sąd odniósł się do zgłoszonego przez powoda roszczenia o odrzucenie sprzeciwu oraz wniosku pozwanego o rozłożenie na raty zasądzanego świadczenia.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W pierwszej kolejności należało rozpoznać podniesiony przez powoda zarzut odrzucenia wniesionego sprzeciwu z uwagi na złożenie go po upływie ustawowego terminu.

Stosownie do treści art. 504 § 1 k.p.c. sąd odrzuca sprzeciw wniesiony po upływie terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalny albo którego braków pozwany nie usunął w terminie. Termin do wniesienia sprzeciwu jest dwutygodniowy i liczy się go od dnia doręczenia stronie pozwanej nakazu zapłaty (art. 502 § 1 k.p.c.).

W dniu 30 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie I Wydział Cywilny w osobie Referendarza Sądowego wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.. Odpis powyższego nakazu został doręczony pozwanemu w dniu 15 maja 2015 r. (nakaz k. 26, zpo k. 29), wobec czego termin do wniesienia sprzeciwu od powyższego orzeczenia upływał z końcem dnia 29 maja 2015 r. Pozwany sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty wniósł w dniu 28 maja 2015 r. (data stempla pocztowego na kopercie k. 41), a zatem dochowując przepisane terminu.

W tej sytuacji na mocy art. 505 k.p.c. doszło do uchylecia rzeczowego nakazu zapłaty i rozpoznania sprawy w procesie.

Odnosząc się zaś do meritum, wskazać należy, że zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o obligacjach z dnia 29 czerwca 1995 r. (t. jedn. Dz. U. 2014, poz. 730 ze zm.) obligacja jest papierem wartościowym emitowanym w serii, w którym emitent stwierdza, że jest dłużnikiem właściciela obligacji (obligatariusza) i zobowiązuje się wobec niego do spełnienia określonego świadczenia. Zgodnie zaś z art. 24 ust. 2 ustawy o obligacjach, jeżeli emitent nie wypełni w terminie, w całości lub w części, zobowiązań wynikających z obligacji, obligacje podlegają, na żądanie obligatariusza, natychmiastowemu wykupowi w części, w jakiej przewidują świadczenie pieniężne. Przez pojęcie „wykupu obligacji”, użyte w art. 24, należy rozumieć spełnienie ostatniego ze świadczeń, do których zobowiązał się emitent w warunkach emisji obligacji lub w samej treści obligacji przez określenie warunków wykupu, najczęściej przez jednorazowe przekazanie obligatariuszowi kwoty równej wartości nominalnej obligacji. Uregulowanie zawarte w art. 24 ust. 2 ustawy o obligacjach stanowi istotne zaostrzenie odpowiedzialności emitenta w stosunku do zasad ogólnych odpowiedzialności kontraktowej, ponieważ, po pierwsze - opóźnienie w zapłacie choćby najmniejszej części zobowiązania pieniężnego emitenta powoduje natychmiastową wymagalność całości zobowiązania, a po drugie - odpowiedzialność emitenta ma charakter obiektywny, tzn. niezależny od jego winy (vide Kropiwnicki Jarosław, Ustawa o obligacjach. Komentarz, komentarz do art. 24).

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że powód jest właścicielem 108 sztuk obligacji o łącznej wartości 10.800,00 zł. Okoliczność ta zresztą została przyznana przez stronę pozwaną. Dalej wskazać należy, że w ww. dokumencie, pozwany jako emitent zobowiązał się do wykupu obligacji w określonym terminie tj. do 22 maja 2013 r., co także zostało przyznane przez pozwanego. Pozwany pomimo upływu terminu do wykupienia obligacji, nie uczynił tego, a zatem nie wywiązał się ze zobowiązania wynikającego z obligacji; przy czym także i tę okoliczność przyznała strona pozwana. Nadto wskazać należy, że powód nie skorzystał prawa do zamiany przedmiotowych obligacji na akcje strony pozwanej. W ocenie Sądu powyższe okoliczności faktyczne przesądziły o wynikającym z art. 24 ust. 2 ustawy o obligacjach uprawnieniu powoda do żądania wykupu posiadanych obligacji. Wobec braku dobrowolnego spełnienia świadczenia przez pozwanego, powództwo o zapłatę należy uznać za zasadne co do zasady. Nadto jest ono zasadne także co do wysokości (tj. co do kwoty 10.800,00 zł) i co do daty początkowej naliczania odsetek od tej kwoty (tj. od dnia 23 maja 2013 r. do dnia zapłaty) .

W tym zakresie podnieść należy, że strona pozwana uznała roszczenie za zasadne w całości. Z tego też względu ww. kwoty były bezsporne. Przy tym Sąd zaznacza, że w świetle zgromadzonego materiału wskazane kwoty nie budziły żadnych wątpliwości, jak i to, że w tej części roszczenie powoda jest w pełni zadane, i w tym zakresie powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W tym miejscu zaznaczyć należy, że Sąd, pomimo wniosku pozwanego, który w uznał powództwo, nie rozłożył należności na raty.

Przepis art. 320 k.p.c. stanowi, że w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.

Strona pozwana na poparcie podnoszonych przez siebie twierdzeń - tj. złej sytuacji majątkowej pozwanej Spółki - zaproponowała jedynie dowód z przesłuchania strony pozwanej reprezentowanej przez Prezesa Zarządu P. S.. Zdaniem zaś Sądu powyższa „zła sytuacja” strony pozwanej, a tym samym wystąpienie „szczególnie uzasadnionego wypadku” winno było zostać wykazane za pomocą stosownych dokumentów (a w zasadzie jakimikolwiek dokumentami, które pozwolą określić sytuację majątkową - np. bilans roczny, sprawozdanie finansowe, wyciągi z kont bankowych, raporty kasowe, deklaracje podatkowe, umowy kredytowe itp.), nie zaś za pomocą zeznań strony. Tymczasem strona pozwana nawet nie dała zaczątku takiego dowodu. Podkreślić wypada, że przepis art. 320 k.p.c. ma równocześnie - obok cech norm procesowych - cechy normy materialnoprawnej. Tym samym oznacza to, że to na pozwanym spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie, zaś na Sądzie nie spoczywał obowiązek dokonywania ustaleń w tym zakresie z urzędu czy wzywania pozwanego do uzupełnienia złożonego wniosku. W tej sytuacji, wobec braku złożenia wraz z odpowiedzią na pozew jakichkolwiek dokumentów obrazujących kondycję finansową pozwanej Spółki, Sąd uznał, że sam dowód z przesłuchania strony pozwanej reprezentowanej przez Prezesa Zarządu P. S. byłby niewystarczający. Dlatego też dowód ten pominął, a w konsekwencji, nie uwzględnił wniosku. Podkreśleniu wymaga, że złej sytuacji finansowej pozwanego przeczy przy tym złożone przez powoda sprawozdanie finansowe (...) S.A. z siedzibą w W. z którego wynika, że spółka od 2013 r. posiada aktywa z których ewentualnie mogła by zadośćuczynić żądaniu powoda. Aktywa te są bowiem w znacznej wysokości i od 2013 r. znajdują się w majątku spółki, a obejmują kwoty rzędu 87.266,00 zł za 2013 r., 85.172,00 zł za okres do 31.03.2014 r., 43.267,00 zł za okres do 31.12.2014 r. oraz 43.773,00 zł za pierwszy kwartał 2015 r.

Z tych też względów orzeczono, jak w punkcie I sentencji orzeczenia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o przepisy art. 98 § 1 i 3 k.p.c., przyjmując, że pozwany ponosi koszty procesu jako strona przegrywająca. Co prawda, pozwana Spółka uznała powództwo przy pierwszej czynności procesowej, jednakże nie sposób jest uznać, że nie dała ona powodu do wytoczenia powództwa. Przed zainicjowaniem procesu strona powodowa wzywała pozwaną do zapłaty, jednakże bezskutecznie. Dalej zaznaczyć należy, że roszczenie pozwu jedynie w niewielkim zakresie nie zostało uwzględnione. Stąd też Sąd uznał, że w sprawie znajdował zastosowanie przepis art. 98 k.p.c. Na zasądzone koszty złożyły się opłata od pozwu w wysokości 540 zł (vide art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, t. jedn. Dz. U. 2014, poz. 1025 ze zm.)

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w pkt. II sentencji.

SSR Monika Borowska

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem proszę przesłać pełnomocnikowi pozwanego (bez pouczenia).

SSR Monika Borowska

10.12.2015 r.